

[Arbejdsministeren.]

vedrører de øvrige i virksomheden ansatte funktionærer.

Endvidere må bemærkes, at en gennemførelse af forslaget kunne betyde en væsentlig indskrænkning af det organisations- og forhandlingsområde, som nu dækkes af Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger.

Endelig ville fællesrådets forslag, hvis det blev gennemført, betyde en tilside-sættelse af afgørende bestemmelser i de arbejdsretlige regler, som gælder for den overvejende del af arbejdsmarkedet. Hermed tænkes på de arbejdsretlige regler i hovedaftalen mellem Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening samt tilsvarende aftaler, som er gennemført uden for Arbejdsgiverforeningens område, herunder for landbrugets vedkommende.

Ud fra sådanne betragtninger er da også andre organisationer inden for funktionærområdet gået stærkt imod fællesrådets forslag. Det gælder såvel Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger som Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund. Endvidere er Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund gået imod forslaget, og det samme gælder såvel Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforening som Dansk Arbejdsgiverforening.

I det af repræsentanter for partiet venstre og det konservative folkeparti den 15. marts 1963 fremsatte og den 2. oktober 1963 genfremsatte forslag om ændringer i funktionærloven er der foreslået en bestemmelse, der indholdsmæssigt svarer til fællesrådets forannævnte forslag.

De to partiers lovforslag indeholder imidlertid herudover dels en bestemmelse om, at forhandlingsret for en funktionærgruppe tilkommer den mest omfattende organisation inden for funktionærgruppen, dels en bestemmelse om, at kollektive overenskomster inden for funktionærområdet kun kan indgås for et tidsrum af 3 år, hvorefter de uden videre bortfalder.

Om disse arbejdsretlige nydannelser skal jeg ved denne lejlighed blot bemærke, at jeg på ingen måde kan tiltræde den bagved liggende tankegang. I denne opfattelse er

jeg blevet bestyrket af de tilkendegivelser imod disse forslag, som er fremkommet fra bl. a. Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening.

Som bekendt blev de to partiers lovforslag af 15. marts 1963 henvist til et folketingsudvalg, der i den forløbne tid har stillet og fået besvaret en lang række spørgsmål, ligesom udvalget har haft samråd såvel med den tidligere arbejds- og socialminister som med mig.

Med det nu af regeringen fremsatte lovforslag om ændringer i funktionærloven — der som allerede anført er udarbejdet på grundlag af forhandlinger med de interesserede organisationer inden for området — er der efter regeringens opfattelse tilvejebragt et fyldestgørende grundlag for en utvivlsomt nødvendig revision af funktionærloven.

Med disse ord anbefaler jeg herved lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændret pristalsregulering)*.

Lovforslaget er en følge af lov nr. 83 af 16. marts 1963 om beregning af det reguleringspristal, som fremtidig skal anvendes ved pristalsreguleringer, der er fastsat ved lov. Forslaget er udformet i overensstemmelse med principperne i tilsvarende nye bestemmelser, der allerede er gennemført i lov om invalide- og folkepension, lov om den offentlige sygeforsikring og lov om offentlig forsorg m. fl. love.

Efter forslaget skal de i arbejdsløshedslovens § 13, stk. 3 a, nævnte statstilskud fremtidigt reguleres for hver 3 points' udsving ud over 100 i reguleringspristallet for januar måned forud for det år, tilskuddet vedrører.

Grænserne for de beløb, der i henhold til lovens § 15, stk. 5 og stk. 9, kan ydes som husleje- og brændselshjælp foreslås for fremtiden reguleret opad for hver 3 points' udsving ud over 100 i de afrundede indekser for henholdsvis bolig og brændsel og belysning, der af det statistiske departement beregnes